

Í MELDRINUM

– Upp á ein máta er tað gott at steðga eitt sindur á nú. Hóast tað var heldur fyrr, enn eg hevði ætlað sjálv. Eg hevði ongantíð ætlað mær at verið stjóri í Nærverkinum fyri lívið. Í mun til heimalívið er tað nokk til gagns, at eg ikki bleiv stjóri á samanlagda stovninum, sigur Mary í Garði

Góð ráð

Hvørji ráð hevur tú at geva fólki, sum verða søgd úr starvi?

Eg haldi, at tað er umráðandi at loyva sínum kenstum framat og ikki múra seg inni, men tosa opið um tað, eisini, hvussu tað kennist. Tað ger tað eisini lættari hjá »umgevilsunum« at takla og hjálpa einum at koma víðari. Og so at tosa við onkran serkønan, sálarfrøðing ella líknandi, um tað stendur á. Tað er ikki óvanligt, at arbeiðsgevarin bjóðar slíka hjálp, og eg haldi, tað kann vera skilagott at taka av, og um ein ikki fær tað í boði so at spyrja arbeiðsgevarin um tað. Flestu fólk hava innbygd evni at koma sær víðari, og ofta skal ikki so nógv til at fáa hesi evni í gongd aftur, tí er umráðandi at taka ímóti tí hjálp, ein kann fáa.

Er tað øðrvísi hjá einum stjóra at fáa uppsøgn?

Eg haldi, tað er øðrvísi hjá einum stjóra. Tað er kalt á toppinum, og hann er einsamallur í stöðuni. Eisini er hann alment útsettur og til umrøðu í nógv størri mun, enn vanlig starvsfólk eru. Men tá tað kemur til tann menniskjansliga partin er ein stjóri ikki annaðleiðis enn fólk flest, hóast man kann hava varhugan av, at tað ikki altíð verður hugsað soleiðis.

